

Při pow-wow voněla kůže a hřměly obřadní bubny

V Plasích na Plzeňsku se v sobotu uskutečnilo další setkání euroindiánů z Čech a Moravy

PLZEŇ - Vůně kůže, hřmění indiánských bubnů, cinkot rolniček zdobících svérázné oděvy, orlí pera a dikobrazí ostny ve vlasech a hlavně tanec, to bylo v pořadí již druhé indiánské pow-wow, které se uskutečnilo tuto sobotu v tělocvičně Základní školy v Plasích na Plzeňsku.

Tentokrát se sjelo přes dvě stě euroindiánů z Čech a Moravy, aby se zde sešli s těmi, kteří mají stejné hobby, a to pokusit se žít jako původní obyvatelé Severní Ameriky. Jak nám však

sdělil Jiří Kohout z plzeňského kmene Wiohpeyata, který je zároveň náčelníkem corralu všech českých euroindiánů, do Plas v sobotu přijelo i padesát euroindiánů ze sprátených kmenů z Německa a přivezli s sebou dvě kapely. "Pow-wow, jež je v podstatě tradičním indiánským setkáním, při kterém se zpívá, tančí a například i soutěží o nejlepšího tanečníka, se samozřejmě zúčastnili i členové českého trapers corralu. Zkrátka se po roce opět sešli lidičky, kteří

mají společný zájem a chtějí si o něm třeba jen popovídat," řekl nám Jiří Kohout. Jak jsme se dále dozvěděli, povídat bylo opravdu o čem. Čeští euroindiáni se v loňském roce například zúčastnili obrovské akce v Belgii, kam se sjeli z deseti států Evropy nejen euroindiáni, ale i trapeři, a další nadšenci, jako tanečníci country tanců, kovbojové krotiči divoké koně a býky při rodeu a další. Další zajímavostí je i to, že několik kmenů plzeňských euroin-

diánů strávilo Vánoce a Silvestra v lůně divoké přírody. Podle slov Jiřího Kohouta jim ve vyhřátých týpí nevadily ani kruté mrazy kolem minus pětadvaceti stupňů Celsia.

Ale zpět k sobotnímu pow-wow. Bubny, opět jako vloni, byly v rytmu srdce. V nádherných krojích zpívali a tančili indiánští náčelníci, jejich squaw i děti, a nakonec se přidali i ti, kteří se původně na toto setkání přišli jen podívat.

ZUZANA VOLAŘÍKOVÁ

ČEŠTÍ EUROINDIÁNI se sešli v sobotu na tradičním indiánském pow-wow v Plasích na Plzeňsku. Tito současní pokračovatelé hradinů Karla Meye se ve chvílích volna pokoušejí žít jako prastaré přírodní národy.

Foto JAROSLAV VOGELTANZ